

בַּקְבוּרָתוֹ שֶׁל מֹשֶׁה עֲבָדִי, וְאֵלּוּ
הֵם: בְּנֵיָא, בְּאַרְץ מוֹאָב, מוֹל בֵּית
פְּעוּר. הִרְאִיתִי וְנָתַתִּי סִמְנִים לְכָל
הָעוֹלָם, וְלֹא יוֹדְעִים אֵיפֹה
קְבוּרָתוֹ, שְׁפָתוֹב וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת
קְבָרָתוֹ. דָּבָר שֶׁלֹּא גְלִיתִי וְלֹא
הִרְאִיתִי, אֵיךְ אוֹמְרִים שְׁטוּת וְשִׁקָּר
לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּזֶה?!

זֶהוּ שְׁפָתוֹב (שם בא) מִשָּׂא דוּמָה אֵלֵי
קָרָא מִשְׁעִיר. אֵלּוּ יִשְׂרָאֵל
שְׁקוּרָאִים לַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִהֶעַל
הַכֶּבֶד שֶׁל בְּנֵי שְׁעִיר. וְמָה
אוֹמְרִים? (שם) שֹׁמֵר מֶה מְלִילָה
וְגו'. רְצוּנוֹ לֹמַר, רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם,
אֶתָּה הוּא שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל ה', עַד
מָתִי אָנוּ בְּזֶה הַגְּלוּת שְׁדוּמָה
לְלִילָה? אָמַר לָנוּ מֶה מְלִילָה, מֶה
תְּהִיָּה מִזֶּה הַלִּילָה, מָתִי תוֹצִיאֵנוּ
מִמְּנָה?

בֹּא וּרְאֵה מֶה שְׁפָתוֹב אַחֲרָיו, (שם)
אָמַר שֹׁמֵר אֶתָּה בְּקָר וְגַם לִילָה.
אָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא
שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: בֹּא בְּקָר, הִבְאֵתִי
וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִן הַגְּלוּת, וְלֹא
זְכִיתֶם לְהִיּוֹת בְּבִקְרָה. וְגַם לִילָה,
הִבְאֵתִי לָכֶם הַלִּילָה, וְהֶאֱפֵלְתִי
אֶתְכֶם בְּבוּר הַגְּלוּת הַזֶּה שֶׁהוּא
כְּלִילָה. (שם) אִם תְּבַעֲיוּן בְּעֵיו, אִם
אֶתֶם מְבַקְשִׁים לְרַעַת קֶץ גְּאֻלְתְּכֶם
מָתִי תְהִיָּה וְאִימְתִי תְבֹאוּ לְאַרְצְכֶם
- (שם) שׁוּבוּ אֶתִּיו. שׁוּבוּ בְּתִשׁוּבָה
וּמִיד אֶתִּיו. כִּי זֶה שְׁאֵמַר רַבִּי
יְהוּדָה, אֵינן קֶץ הַגְּלוּת נִתְּלָה אֵלּא
בְּתִשׁוּבָה, שְׁנֵאמַר (תְּהִלִּים צה, ט) הַיּוֹם
אִם בְּקָלוֹ תִשְׁמְעוּ.

וּכְיוּן שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם, נִרְמַז הַרְמַז
הַגְּדוֹל הַזֶּה בְּרִזֵּי הַסְּתָרִים, שְׁנֵאמַר
(בראשית א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר
וַיְהִי אוֹר. פְּלוּמַר, יְהִי רִז. וְרִז וְאוֹר
דְּבָר אֶחָד הוּא. וַיִּרְא אֱלֹהִים לְזֶה
הַרְז כִּי טוֹב לְהִיּוֹת בְּרִז וְסוּד כְּדִי
שֶׁלֹּא יִתְגַּלֶּה לְשׁוּם אָדָם, שְׁאֵלְמִלִּי
יִתְגַּלֶּה, כִּמָּה פְּרִיצִים מִבְּנֵי עַמְּנוּ
יִלְכוּ לְאַבְדוֹן.

עֲלָמָא, בַּקְבוּרָתִיהָ דְּמֹשֶׁה עֲבָדִי. וְאֵלִין אֵינוּן
בְּנֵיָא, בְּאַרְץ מוֹאָב, מוֹל בֵּית פְּעוּר. אַחֲזִית,
וַיְהִיבִית סִמְנִים לְכָל־הוֹן דְּעֲלָמָא, וְלֹא יָדְעִי
קְבוּרָתִיהָ, דְּכִתִּיב וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קְבוּרָתוֹ.
דְּבָר שֶׁלֹּא גְלִיתִי וְלֹא הִרְאִיתִי, הִיאָךְ אָמַרִי
שְׁטוּתָא וְשִׁקְרוּתָא קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּהַךְ.
הִדָּא הוּא דְּכִתִּיב, (ישעיה כא יא) מִשָּׂא דוּמָה אֵלֵי
קוּרָא מִשְׁעִיר, אֵלּוּ יִשְׂרָאֵל, שְׁקוּרָאִין
לְהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, מִעוֹל כְּבֵד שֶׁל בְּנֵי שְׁעִיר.
וּמֵאֵי אָמַרִי, שֹׁמֵר מֶה מְלִילָה וְגו'. רְצוּנוֹ
לֹמַר, רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם אֶתָּה הוּא שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל
ה'. עַד מָתִי אָנוּ בְּזֶה הַגְּלוּת שְׁדוּמָה לְלִילָה,
אָמַר לָנוּ, מֶה מְלִילָה, מֶה תְּהִיָּה מִזֶּה הַלִּילָה,
אִימְתִי תוֹצִיאֵנוּ מִמְּנָה.

בֹּא וּרְאֵה מֵאֵי דְּכִתִּיב בְּתַרִּיהָ, אָמַר שֹׁמֵר אֶתָּה
בְּקָר וְגַם לִילָה, אָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
שֶׁהוּא שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל, אֶתָּה בְּקָר, הִבְאֵתִי
וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִן הַגְּלוּת, וְלֹא זְכִיתֶם לְהִיּוֹת
בְּבִקְרָה, וְגַם לִילָה, הִבְאֵתִי לָכֶם הַלִּילָה
וְהֶאֱפֵלְתִי אֶתְכֶם בְּבוּר הַגְּלוּת הַזֶּה שֶׁהוּא
כְּלִילָה. אִם תְּבַעֲיוּן בְּעֵיו, אִם אֶתֶם מְבַקְשִׁים
לְרַעַת קֶץ גְּאֻלְתְּכֶם אִימְתִי תְהִיָּה, וְאִימְתִי
תְבֹאוּ לְאַרְצְכֶם. שׁוּבוּ אֶתִּיו. שׁוּבוּ בְּתִשׁוּבָה
וּמִיד אֶתִּיו. כִּי הָא דְּאָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אֵינן קֶץ
הַגְּלוּת נִתְּלָה אֵלּא בְּתִשׁוּבָה, שְׁנֵאמַר (תְּהִלִּים צה יז)
הַיּוֹם אִם (דף יב ע"ב) בְּקוּלוֹ תִשְׁמְעוּ.

וּכְיוּן שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם, נִרְמַז הַרְמַז הַגְּדוֹל הַזֶּה,
בְּרִזֵּי הַסְּתָרִים, שְׁנֵאמַר וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי
אוֹר וַיְהִי אוֹר. פְּלוּמַר, יְהִי רִז. וְרִז וְאוֹר, דְּבָר
אֶחָד הוּא. וַיִּרְא אֱלֹהִים לְזֶה הַרְז, כִּי טוֹב
לְהִיּוֹת בְּרִז וְסוּד, כְּדִי שֶׁלֹּא יִתְגַּלֶּה לְשׁוּם אָדָם,
שְׁאֵלְמִלִּי יִתְגַּלֶּה, כִּמָּה פְּרִיצִים מִבְּנֵי עַמְּנוּ יִלְכוּ
לְאַבְדוֹן.